

3. Der er en tredje Klasse af Stridigheder, som det nye System med fredelig Bilæggelse for Øje heller ikke kan anvendes paa. Det er Stridigheder, som tilsigter Revidering af gældende Traktater og internationale Aktstykker, eller som søger at sætte de undertegnende Staters bestaaende territoriale Integritet i Fare. Der blev fremsat Forslag om at optage disse Undtagelser i Protokollen, men de to Udvalg var enige om, at det baade fra et juridisk og politisk Synspunkt var i den Grad udelukket at anvende tvungen Voldgift i saadanne Sager, at det var ganske overflødigt udtrykkeligt at optage dem i selve Teksten, og at det maatte være tilstrækkeligt at omtale dem i denne Beretning.

6. FORSAMLINGENS ROLLE UNDER DET AF PROTOKOLLEN INDFØRTE SYSTEM.

Artikel 6.

Den nye Fremgangsmaade skulde afpasses efter den gamle, der giver Forsamlingen samme Myndighed som Raadet, naar en Strid indbringes for den enten af Raadet selv eller efter Anmodning af en af Parterne.

Der er opstaaet Spørgsmaal om, hvorvidt det er praktisk at bibeholde denne Ligestillethed i Myndigheden mellem Folkeforbundets to Organisationer i det nye System. Nogle var af den Mening, at det vilde være bedre at udelukke Forsamlingens Indskriden. Sluttelig sejrede imidlertid den modsatte Anskuelse; Henvisning til Forsamlingen kan i Virkeligheden ogsaa have stor Indflydelse, naar Sagen betragtes fra den offentlige Menings Standpunkt. Dog er man ikke gaaet saa vidt som at tildele Forsamlingen samme Rolle som Raadet, men har foretrukket at antage et blandet System, hvorved Forsamlingen i Princippet sættes i Stedet for Raadet, for at den, naar en Strid henvises til den i Overensstemmelse med Pagtens Artikel 15, Stykke 9, i Stedet for Raadet kan paatage sig de forskellige Pligter, der omhandles i denne Protokols Artikel 4, med Undtagelse af rene Udførelsehandlinger, der altid tilfalder Raadet. F. Eks. maa den tvungne Voldgifts Ordning og Virkemaade eller Oversendelse af et Spørgsmaal til den faste mellemfolkelige Domstol altid overlades Raadet, fordi dette i Praksis er det eneste Organ, der er i Stand dertil.

Forsamlingens mulige Indskriden paavirker ikke paa nogen Maade det endelige Resultat af den nye Fremgangsmaade. Hvis det ikke lykkes Forsamlingen at forlige Parterne, og hvis en af dem anmoder om tvungen Voldgift, vil Raadet drage Omsorg herfor i Overensstemmelse med de i Forvejen fastsatte Regler.

Hvis ingen af Parterne anmoder om Voldgift, sendes Sagen tilbage til Forsamlingen, og hvis den af Forsamlingen anbefalede Løsning opnaar det i Henhold til Pagtens Artikel 15, Stykke 10, udkrævede Flertal, har den samme Gyldighed som en enstemmig Beslutning af Raadet.

Hvis det nødvendige Flertal ikke opnaas, skal Striden sluttelig forelægges for en af Raadet organiseret tvungen Voldgift.

Paa lignende Maade, som hvor Raadet alene skrider ind, naar man i alle Tilfælde til en endelig og bindende Løsning af Striden.

7. STATERNES UDELUKKENDE KOMPETENCE.

Artikel 5.

Denne Protokol afskaffer paa ingen Maade Reglen i Pagtens Artikel 15, Stykke 8, der værner de enkelte Landes Suverænitet.